

CONSERVAREA RESURSELOR PESCĂREȘTI

Conservarea resurselor pescărești presupune necesitatea de a asigura exploatarea sustenabilă din punctul de vedere al mediului a resurselor respective, precum și viabilitatea pe termen lung a sectorului. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, Uniunea Europeană a adoptat acte legislative care reglementează accesul la apele Uniunii, alocarea și utilizarea resurselor, capturile totale admisibile, limitările efortului de pescuit și alte măsuri tehnice.

TEMEI JURIDIC

Articolele 38 - 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

OBIECTIVE

Principalul obiectiv este acela de a garanta viabilitatea pe termen lung a sectorului prin exploatarea sustenabilă a resurselor.

REALIZĂRI

A. Principii de bază privind accesul la ape și la resurse

1. Accesul la apele Uniunii

a. Principiul accesului egal

Regula generală este că vasele de pescuit ale UE au drepturi egale de acces la apele și resursele din întreaga Uniune.

b. Restricții în zona de 12 mile marine

Este vorba despre o excepție de la principiul accesului egal la apele Uniunii Europene în cazul apelor care se află pe o distanță de 12 mile marine de la liniile de bază. Statele membre își pot păstra drepturile exclusive de pescuit în zonele respective. Derogarea are la bază necesitatea de a conserva zonele cele mai sensibile prin limitarea efortului de pescuit și protejarea activităților de pescuit tradiționale de care depinde dezvoltarea economică și socială a anumitor comunități din zonele de coastă. Măsurile de stabilire a condițiilor de acces la ape și resurse sunt adoptate pe baza informațiilor de natură biologică, socioeconomică și tehnică existente. Această restricție a fost extinsă până la sfârșitul anului 2014 prin Regulamentul (CE) nr. 1152/2012.

c. Restricții privind accesul dincolo de zona de 12 mile marine

În 2005, Comisia a publicat o Comunicare privind revizuirea anumitor restricții de acces în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) ([COM\(2005\)0422](#)) (restricțiile de acces în zona Shetland și în zona de protecție a cambulei – „Plaice Box”). Comunicarea oferă răspunsuri privind obligația de a evalua motivele care stau la baza restricțiilor privind accesul la apele și resursele aflate în afara zonei de 12 mile marine. Zona Shetland a fost instituită cu scopul de a controla accesul la speciile de o importanță deosebită pentru regiune și care sunt fragile din punct de vedere biologic, în timp ce zona de protecție a cambulei a fost creată cu scopul de a reduce nivelul capturilor de pești plați aruncați înapoi în mare, în special în ceea ce privește speciile de cambulă din zonele de pescuit din Marea Nordului. Comunicarea prevede menținerea restricțiilor privind accesul la zona Shetland pentru încă trei ani, în timp ce, pentru zona de protecție a cambulei, nu a fost încă stabilită o dată ca urmare a incertitudinii privind amploarea și durata studiilor necesare.

2. Alocarea de resurse și exploatarea sustenabilă

a. Principiul stabilității relative

Oportunitățile de pescuit sunt alocate între statele membre astfel încât să se asigure stabilitatea relativă a activităților de pescuit ale fiecărui stat membru pentru fiecare stoc în cauză. Principiul stabilității relative se bazează în special pe nivelul capturilor de pește efectuate de-a lungul timpului și presupune menținerea unui procentaj fix al efortului de pescuit autorizat pentru principalele specii comerciale pentru fiecare stat membru. Efortul de pescuit ar trebui să fie, în general, stabil pe termen lung, având în vedere că este important să se asigure continuarea activităților de pescuit, în special în regiunile care sunt de multă vreme extrem de dependente de pescuit.

b. Exploatarea sustenabilă

Conservarea resurselor prin adaptarea capacității de pescuit la oportunitățile de pescuit reprezintă una dintre prioritățile politicii comune în domeniul pescuitului. În vederea unei exploatare durabile, stocurile de pește trebuie să fie gestionate în conformitate cu principiul producției maxime durabile (PMD). În acest scop, Deciziile politicii comune în domeniul pescuitului se bazează pe cele mai bune recomandări științifice disponibile și aplică principiul precauției, conform căruia lipsa unor informații științifice suficiente nu ar trebui folosită ca motiv pentru amânarea sau neadoptarea de măsuri privind conservarea speciilor de pește. Exploatarea sustenabilă înseamnă, de asemenea, introducerea progresivă a abordării bazate pe ecosistem în gestionarea pescuitului.

B. Conservarea resurselor pescărești

1. Capturi totale admisibile și limitările efortului de pescuit

a. Limitarea capturilor

Capturile totale admisibile (TAC), bazate pe recomandările științifice ale Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) și ale Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), continuă să fie calculate anual pentru majoritatea stocurilor, astfel încât să poată fi adaptate în conformitate cu schimbările înregistrate în ceea ce privește nivelul stocurilor. Cu toate acestea, în conformitate cu

cadrul multianual de gestionare a resurselor, limitele privind capturile totale admisibile vor fi mai stabile, oferind pescarilor posibilitatea de a-și planifica mai bine activitățile.

b. Limitarea efortului de pescuit

Măsurile de limitare a efortului de pescuit pot fi luate în cadrul planurilor de refacere a stocurilor, care sunt expuse diverselor riscuri. Acestea vor cuprinde, de exemplu, autorizarea unui anumit număr de zile de pescuit pe lună. Numărul în cauză poate varia în funcție de echipamentul utilizat, de zona de pescuit vizitată (în conformitate cu diviziunile ICES), de speciile vizate, de starea stocului și, posibil, de puterea vasului de pescuit. Pentru a asigura o mai mare flexibilitate, statul membru poate distribui zilele respective între diversele nave care alcătuiesc flota.

c. Măsuri tehnice

În linii mari, aceste măsuri sunt menite să prevină capturarea exemplarelor tinere, a speciilor necomerciale, precum și a altor specii de animale marine. Acestea sunt stabilite în raport cu speciile țintă și cu speciile asociate acestora (în cazul pescuitului mixt), cu zona de operare și cu tipul de echipament utilizat. Cele mai frecvente tipuri de măsuri tehnice se referă la:

- echipamentul de pescuit, stabilirea unei dimensiuni minime a ochilor plaselor, structura și numărul plaselor aflate la bord;
- componența și limita capturilor accidentale la bord;
- utilizarea de echipamente de pescuit selective cu scopul de a reduce impactul activităților de pescuit asupra ecosistemelor marine și asupra speciilor nevizate;
- delimitarea zonelor și perioadelor în care activitățile de pescuit sunt interzise sau restricționate, îndeosebi pentru protecția zonelor de depunere a icrelor și de reproducere;
- stabilirea unei dimensiuni minime pentru speciile care pot fi păstrate la bord și/sau debarcate.

În cazul unei amenințări grave la adresa conservării resurselor acvatice vii sau a ecosistemului marin, rezultată în urma activităților de pescuit și care necesită o intervenție imediată, Comisia și statele membre (sau statele membre din proprie inițiativă) pot adopta măsuri de urgență cu scopul de a proteja stocurile de pește și de a restabili echilibrul ecosistemelor marine aflate în pericol.

În mod alternativ, statele membre pot adopta măsuri de conservare și gestionare aplicabile tuturor vaselor de pescuit în zona lor de 12 mile marine, cu condiția ca măsurile să nu fie discriminatorii și să fi avut loc diferite consultări cu Comisia, cu alte state membre interesate și cu consiliul consultativ regional (CCR) competent. Cu toate acestea, dacă aceste măsuri sunt mai stricte decât legislația Uniunii, un stat membru le poate aplica numai în cazul vaselor de pescuit care arborează pavilionul său în apele aflate sub suveranitatea și jurisdicția sa.

În cele din urmă, proiectele experimentale de pescuit urmăresc promovarea conservării și investigării tehnicilor selective de pescuit care urmează să fie puse în aplicare.

2. Strategia pe termen lung privind gestionarea resurselor pescărești

Planurile multianuale de gestionare a stocurilor urmăresc să mențină volumul stocurilor în limite biologice sigure. Planurile stabilesc capturile maxime și o serie de măsuri tehnice, luând în considerare în mod corespunzător caracteristicile fiecărui stoc și ale fiecărei zone de pescuit unde se află acestea (speciile vizate, echipamentul utilizat, starea stocurilor în cauză), precum și impactul economic al măsurilor asupra activităților de pescuit respective.

Vor fi puse în aplicare planuri multianuale de refacere a stocurilor pentru stocurile de pești aflate în pericol. Acestea se bazează pe consultanță științifică și stabilesc o serie de limitări ale efortului de pescuit (adică ale numărului de zile în care vasele se află pe mare), asigurând „menținerea impactului activităților de pescuit asupra ecosistemelor marine la niveluri durabile”.

3. Gestionarea flotelor

Gestionarea flotei reprezintă o modalitate de adaptare a capacității de pescuit astfel încât să se poată asigura un echilibru stabil și de durată între capacitatea de pescuit și posibilitățile de pescuit. Câteva modalități de realizare a acestui obiectiv sunt:

- stabilirea numărului și tipului de vase autorizate să pescuiască (de exemplu, prin acordarea de licențe de pescuit);
- utilizarea unui registru al flotei ca modalitate de a controla și monitoriza capacitatea de pescuit;
- programele de intrare/ieșire și reducerea capacității totale;
- aplicarea unor măsuri de reducere a efortului de pescuit și stabilirea unor niveluri de referință;
- obligația statelor membre de a raporta capacitatea flotei lor;
- utilizarea instrumentelor Fondului european pentru pescuit (FEP) de ajustare a capacității de pescuit.

ROLUL PARLAMENTULUI EUROPEAN

Parlamentul European a susținut întotdeauna necesitatea respectării principiilor precauției și sustenabilității în utilizarea resurselor. Începând cu 2008, s-a ținut seama mai mult decât în perioada precedentă de amendamentele propuse de Comisia pentru pescuit din Parlamentul European cu privire la planurile de gestionare și refacere a stocurilor halieutice. Revizuirea planului de refacere a stocurilor de cod din 2008 a suferit cele mai multe modificări de la etapa inițială a propunerii până la adoptarea sa. La 6 iulie 2016, Parlamentul European^[1] și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) nr. 2016/1139 de stabilire a unui plan multianual pentru stocurile de cod, hering și șprot din Marea Baltică. Această abordare regională nouă ia în considerare interacțiunile biologice puternice existente. Abordarea stabilește un plan de pescuit care vizează mai multe specii, ținând seama de evoluția stocurilor de cod, hering și șprot din bazinul

[1]Parlamentul a adoptat poziția sa în primă lectură la 23 iunie 2016, texte adoptate, [P8_TA\(2016\)0287](#).

respectiv și, de asemenea, de capturile accidentale pentru aceste stocuri, și anume stocurile de cambulă de Baltica, cambulă, calcan și calcan-neted din Marea Baltică.

În ceea ce privește pescuitul stocurilor de specii de adâncime, Parlamentul și-a luat angajamentul de a sprijini utilizarea sustenabilă a acestor stocuri și de a îmbunătăți protecția ecosistemelor marine de adâncime. La 30 iunie 2016, Parlamentul și Consiliul au convenit asupra necesității de a revizui normele existente stabilite în 2002 prin Regulamentul (CE) nr. 2347/2002 al Consiliului. Obiectivul este stabilirea unui regim revizuit pentru pescuitul stocurilor de specii de adâncime în UE și în zona central-estică a Atlanticului.

La 14 septembrie 2016, Parlamentul și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) 2016/1627 privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană^[2]. Planul ia în considerare particularitățile diferitelor tipuri de unelte și tehnici de pescuit și promovează utilizarea uneltelor selective, cu un impact redus asupra mediului, contribuind astfel la un nivel de trai echitabil pentru comunitățile locale.

La 22 noiembrie 2016, Parlamentul și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) 2016/2094 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1342/2008 al Consiliului de stabilire a unui plan pe termen lung pentru rezervele de cod și zonele piscicole care exploatează aceste rezerve^[3]. Revizuirea planului a avut drept scop asigurarea unei exploatari care să refacă și să mențină stocurile de cod deasupra nivelurilor capabile să asigure producția maximă durabilă.

La 4 iulie 2018, Parlamentul și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) 2018/973 de stabilire a unui plan multianual pentru stocurile demersale din Marea Nordului și pentru activitățile de pescuit care exploatează stocurile respective^[4], de precizare a detaliilor punerii în aplicare a obligației de debarcare în Marea Nordului. „Planul” include exploatarea unei liste de stocuri demersale și, în cazul în care aceste stocuri se extind dincolo de Marea Nordului, în apele sale adiacente.

La 13 noiembrie 2018, Parlamentul a adoptat poziția sa în primă lectură cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui plan multianual pentru stocurile de pești pelagici mici din Marea Adriatică și pentru activitățile de pescuit care exploatează aceste stocuri^[5]. Planurile multianuale de pescuit urmăresc să refacă stocurile de pește și să realizeze gestionarea sustenabilă a speciilor exploatare comercial.

La 12 februarie 2019, Parlamentul a adoptat poziția sa în primă lectură cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui plan multianual pentru stocurile de pești din apele occidentale și apele adiacente și pentru activitățile de pescuit care exploatează stocurile respective^[6].

La 4 aprilie 2019, Parlamentul a adoptat poziția sa în primă lectură cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a

[2]JO L 252, 16.9.2016, p. 1.

[3]JO L 330, 3.12.2016, p. 1.

[4]JO L 179, 16.7.2018, p. 1.

[5]Texte adoptate, P8_TA(2018)0445.

[6]Texte adoptate, P8_TA(2019)0069.

unui plan multianual pentru activitățile de pescuit care exploatează stocurile demersale în vestul Mării Mediterane^[7].

La 4 aprilie 2019, Parlamentul a adoptat poziția sa în primă lectură cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui plan multianual de refacere pentru stocurile de pește-spadă din Marea Mediterană^[8].

În sfârșit, la 16 aprilie 2019, Parlamentul a adoptat propunerea sa în primă lectură cu privire la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice^[9]. Scopul a fost de a dezvolta un cadru reînnoit pentru reglementarea măsurilor tehnice de sprijinire a punerii în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului.

Carmen-Paz Martí
05/2019

[7]Texte adoptate, P8_TA(2019)0344.

[8]Texte adoptate, P8_TA(2019)0353.

[9]Texte adoptate, P8_TA(2019)0381.

